

EXPUNEREA DE MOTIVE

În ultimii ani a fost identificată nevoia îmbunătățirii substanțiale a cadrului legislativ, care reglementează politicile publice în domeniul tineretului, precum și atribuțiile și obligațiile instituțiilor publice și procesele de consultare speciale și specifice ale acestui sector. În acest sens considerăm că Legea tineretului nr. 350/2006 ar trebui modificată și completată, având în vedere faptul că aceasta prezintă o serie de puncte slabe ce se referă la următoarele aspecte:

- drepturile și facilitățile pentru tineri necesită dezvoltarea unei politici coerente în domeniul tineretului atât la nivel național, cât și la nivel local;
- participarea tinerilor la elaborarea, implementarea, monitorizarea, evaluarea și controlul politicilor publice, care sunt de interes pentru ei;
- dezvoltarea mai puternică a sectorului public și privat în ceea ce privește activitățile și acțiunile desfășurate pentru tineret.

Legea Tineretului prevede acordarea de către stat a unor facilități dar și a sprijinului necesar tinerilor, ca aceste beneficii să fie cu adevărat la dispoziția tinerilor în condițiile în care Guvernul României adoptă norme de aplicare a prevederilor respective sau se adoptă legi prin care se pun în aplicare. În concluzie, în prezent nu se poate vorbi despre o aplicabilitate directă a acțiunilor de sprijinire a tinerilor și acordării unor facilități necesare în prima perioadă a tinereții.

Pentru a fi mai specifici menționăm faptul că drepturile și facilitățile prevăzute în Legea Tineretului nu sunt aplicabile direct, și, din păcate, nici universal, nu sunt reglementate în mod coerent și clar responsabilități în acest sens și nici nu există sancțiuni corelative pentru situațiile în care nu sunt aplicate prevederile legii. Ceea ce este mai deranjant constă în faptul că este necesară intrarea în vigoare a unor legi sau a unei ordonanțe de urgență ca pârghii legale necesare pentru punerea în aplicare a unor facilități pentru tineri, dar și acordarea acestora în anumite condiții.

De asemenea, se mai constată o neconcordanță legislativă care se referă la necorelarea dispozițiilor legii tineretului cu strategia Guvernului pentru tineret, fapt care are drept rezultat netranspunerea în practică a facilităților pentru tineri.

În prezent, principala autoritate publică centrală din cadrul Guvernului României, cu responsabilități în domeniul politicilor publice pentru tineret, este Autoritatea Națională pentru Tineret.

În concluzie, România nu are o politică guvernamentală coerentă pentru tineret, ci are stabilit un set de politici destul de disparate, neunitare și care nu reușesc să creeze un cadru suficient de bun și de

benefic pentru tineret. Nefiind în vigoare acte normative suficient de bine structurate și de coroborate în ceea ce privește tineretul, nu se poate asigura existența unei strategii naționale sectoriale pentru tineret și nu se pot defini relațiile dintre autoritatea publică centrală, cu atribuții în domeniul tineretului și celelalte autorități publice, care participă la elaborarea și implementarea ei.

Dispozițiile legale în vigoare menționează autoritatea publică centrală cu atribuții în domeniul tineretului ca entitate care „elaborează politicile guvernamentale în domeniul tineretului și coordonează aplicarea acestora”, formulare din care se înțelege fie că alte organisme ale administrației publice centrale nu elaborează politici publice pentru tineret, fie, în acele cazuri, principalul organism cu atribuții în domeniul tineretului nu are atribuții în ceea ce ele privește.

În țara noastră nu există un cadru clar pentru a se realiza armonizarea politicilor publice pentru tineret dezvoltate la nivelul diferitelor autorități centrale și, mai mult nu există obligația realizării de cercetări sociale periodice pentru a evalua și înțelege nevoile tinerilor și percepția acestora asupra aspectelor considerate de interes din societate. Dacă această evaluare s-ar realiza statul român ar putea acționa în anumite direcții pentru a aduce îmbunătățiri sistemului public și serviciilor publice oferite pentru tineri.

Din păcate, în majoritatea cazurilor, primăriile și consiliile județene nu au o structură distinctă responsabilă de activitatea pentru tineret (departament, direcție). Astfel administrația publică centrală și locală are adesea doar structuri de specialitate și comisii asociate, care organizează și promovează activități și proiecte culturale, ceea ce nu semnifică o atenție sporită dată tinerilor ce mai mult nevoilor societății civile.

Astfel, constatăm următoarele deficiențe referitoare la prevederile legale actuale:

- nu sunt specificate atribuții clare ale autorităților locale privind dezvoltarea de politici publice specifice pentru tineret, ci doar atribuții referitoare la participarea tinerilor la luarea deciziilor în domeniile lor de interes și constituirea unui fond destinat activităților pentru tineret;

- nu există sancțiuni pentru neîndeplinirea atribuțiilor specifice de către autoritățile locale;

- participarea tinerilor la elaborarea, implementarea, monitorizarea, evaluarea și controlul politicilor publice de interes apare ca principiu raportat la politicile în domeniul tinerilor, conform dispozițiilor art. 4 din lege, și se referă la etape precum: elaborarea, promovarea și realizarea politicilor în domeniul tineretului. Cu toate acestea nu există nicio dispoziție explicită referitoare la facilitarea participării tinerilor de către autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul tineretului.

- în cazul autorităților locale, obligația consultării structurilor de tineret și a creării cadrului instituțional și condițiilor necesare participării tinerilor „la luarea deciziilor” este precizată, însă participarea este limitată doar la luarea deciziilor.

- legea tineretului nu are prevederi suplimentare referitoare la ce cuprind acele decizii sau politici la nivel național sau local, iar raportarea la obligativitatea acestor consultări este destul de neclară, cu excepția consultărilor destinate activităților pentru tineret:

- legea prevede existența unui „Consiliu Național al Tineretului”, ca structură distinctă, care de facto este inexistentă, fapt ce a tras criticile celor mai importante structuri pentru tineret cu reprezentativitate și activitate la nivel național.

Punctele cele mai slabe ale legii tineretului constau în faptul că nu se face distincția în ceea ce privește asigurarea participării tinerilor ca activitate cu atribuții distincte ale structurii administrației publice centrale, ce au responsabilități în ceea ce privește politicile pentru tineret. Conținuturile politicilor publice nu sunt corelate cu tipurile de activități ale tinerilor în cadrul etapelor politicilor publice de la prima fază și până la ultima fază a monitorizării și controlului. De asemenea, ne-a atras atenția faptul că legea nu prevede forme specifice de participare și nu prevede o structură de reprezentare națională distinctă de structura specifică existentă. Din această cauză se blochează aplicarea prevederilor referitoare la consultarea tinerilor în elaborarea politicilor guvernamentale.

Legea nu prevede existența vreunei structuri de specialitate în cadrul autorităților locale, care să aibă atribuții exclusive în raport cu aplicarea politicilor pentru tineret, și ca să fie situația și mai complicată nu este prevăzută nici măcar existența unui responsabil în acest sens.

Astfel, multe ori, „politicile” pentru tineret la nivel local se rezumă la organizarea unui concurs de proiecte pentru tineret sau, mai rău, la evenimente punctuale, culturale și de divertisment. Lucrul cu tinerii sau dezvoltarea unor activități cu tinerii nu figurează în lege. De asemenea, nici ocupația de „lucrător de tineret” nu este menționată.

În cazul infrastructurii existente se observă că modul de folosire nu este clar definit și nici nu există premisele pentru o reglementare în acest sens. Nici nu sunt prevăzute centre pentru tineret, iar centrele prevăzute în lege nu pot fi înființate de autoritățile locale, structuri teritoriale, care ar putea să dețină de fapt infrastructura și fondurile necesare extinderii infrastructurii pentru tineret - în condițiile în care Guvernul are o bază materială bună și bine dotată.

Nu este reglementat nici cadrul prin care structurile neguvernamentale de tineret și pentru tineret să poată beneficia de susținere de orice tip, inclusiv financiară. Astfel nu poate fi afectat patrimoniului O.N.G. -urilor pentru organizarea de centre pentru tineret.

Legea definește structurile neguvernamentale ca fiind organizațiile neguvernamentale de tineret, pentru tineret, federațiile care sunt asimilate acestora în sensul legii, respectiv fundațiile județene pentru tineret, respectiv a Municipiului București și Fundația Națională pentru Tineret. Dispozițiile art. 29 alin. (2) au impact relevant, fiind utile în special fundațiilor județene pentru tineret și a Municipiului București.

Se observă necesitatea unor noi reglementări prin intermediul cărora să se reorganizeze și să se completeze prevederile, dar și să se includă o implementare unitară de politică publică la nivel național prin elaborarea unor documente în acest sens.

În scopul dezvoltării unei politici coerente pentru tineret se impune precizarea, în lege, a existenței unei Strategii naționale în domeniul politicii pentru tineret, cu caracter multianual, ce trebuie să fie secondată de planuri de implementare anuale. Legea trebuie să prevadă explicit modul în care se realizează elaborarea, implementarea, monitorizarea, evaluarea și controlul elaborării strategiei și trebuie să stabilească clar rolul autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul politicii pentru tineret în realizarea activității de coordonare a aceste procese. De asemenea, mai este necesar să se identifice clar atribuțiile ministerelor de linie care își aduc contribuții în domeniul tineretului.

Măsurile ce trebuie aplicate în cadrul strategiei ar trebui să fie cele prin care facilitățile, care nu au caracter permanent și universal, prevăzute în lege, să fie puse în practică. Prin modificarea și completarea actului normativ ar trebui să stabilească o serie de domenii pe care Strategia Națională le va aborda în mod obligatoriu, precum și o serie de facilități și programe aferente acestor domenii care vor fi detaliate.

La nivel local urmează ca legea să instituie obligativitatea adoptării de strategii / planuri locale de acțiune pentru tineret, precum și sancțiuni (amenzi) pentru autoritățile locale, care nu-și îndeplinesc obligația și astfel încalcă legea. Legea ar trebui să instituie o serie de domenii și tipuri de măsuri care să fie abordate obligatoriu, ținând cont de competențele specifice autorităților locale, care vor avea caracter multianual și vor fi însoțite de planuri de măsuri anuale, unde se vor detalia măsurile ce urmează a fi implementate și bugetul aferent.

Astfel propunem o serie de modificări care includ următoarele aspecte:

Legea va face o diferențiere între drepturile de care beneficiază toți tinerii (universale), cu caracter permanent și măsurile care trebuie implementate de Guvern, dar la care accesul este condiționat de prin plafonarea bugetului alocat pentru măsurile respective.

Va fi prevăzută obligația Guvernului de a include măsurile luate în aplicarea prevederilor Legii Tineretului în Strategia națională pentru tineret și vor fi introduse suplimentar următoarele drepturi ale tinerilor:

- Disponibilitatea de mecanisme de sesizare internă a abuzurilor și neregulilor în instituțiile care lucrează cu tineri, care va trebui să se supună auditării periodice, respectiv oferirea de informații în acest sens și referitor la posibilitatea sesizării abuzurilor și neregulilor extern instituției;
- Oferirea de acces, prin sistemul școlar sau în afara lui, la cursuri de educație pentru sănătate, educație juridică și educație financiară;
- Asigurarea informării tinerilor referitor la evoluția drepturilor și obligațiilor care le sunt aplicabile.

Printre măsurile care trebuie abordate de strategiile locale în domeniul tineretului, considerăm ca obligatoriu a fi incluse următoarele:

- Dezvoltarea unor activități diversificate cu tinerii la nivelul autorității publice locale și prin sprijinirea organizațiilor de profil;
- Reglementarea plăgărilor prin care să poată să se dezvolte infrastructurile locale pentru tineret;
- Oferirea unui sprijin în scopul dezvoltării sectorului de tineret și pentru tineret;
- Programe de educație non-formală, de informare și consiliere a tinerilor, în funcție necesitățile evidențiate;
- Mecanisme de atragere a tinerilor la diverse activități organizate în cadrul U.A.T.

Schimbările preconizate vor avea în vedere următoarele aspecte:

- Legea reglementează cadrul juridic necesar elaborării politicilor de tineret, asigurării participării active și incluzive a tinerilor la viața societății în domeniile de interes pentru aceștia, concentrându-se și pe dezvoltarea personală și profesională a tinerilor;
- Se introduc definiții noi pentru următorii termeni: consiliu consultativ, lucrător de tineret și politici de tineret la nivel național.
- Autoritățile administrației publice centrale și locale, unitățile, instituțiile și serviciile publice subordonate acestora, cu atribuții privind activitatea de tineret, au obligația să sprijine activitatea de tineret și să facă toate diligențele necesare în scopul asigurării unei bune desfășurări a acesteia. Aceste autorități au obligația de a avea încadrat personal de specialitate, cu experiență, expertiză și responsabilități în domeniul tineretului, în raport cu necesitățile nevoilor comunității de tineri, de pe raza competenței lor teritoriale.”
- Definirea unor principii generale ale politicilor de tineret precum: participarea tinerilor la diverse activități de interes personal, promovarea educației, stabilirea unor legături

interculturale, egalitatea de șanse și formularea politicilor bazate pe cunoaștere.

- Autoritatea Națională pentru Tineret, aflată în subordinea Guvernului, are atribuții în realizarea, sinteza și coordonarea politicii de tineret la nivel național și asigurarea bunei funcționări a serviciilor publice în domeniul tineretului, pe baza unor atribuții principale conferite de lege.
- Consiliul interministerial pentru tineret în domenii precum: educație, cultură, cercetare, tineret, sport și minorități se înființează, se organizează, funcționează prin hotărâre a Guvernului și îndeplinește rolul de armonizare a inițiativelor de politici publice din domeniului tineretului, ale organelor de specialitate ale administrației publice centrale.
- Politicile de tineret la nivel local se află în responsabilitatea autorităților administrației publice locale, iar la nivel local se află în responsabilitatea autorităților administrației publice locale.
- În urma alegerilor locale Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale adoptă, în urma unor consultări publice, un plan de măsuri în domeniul tineretului, care trebuie să fie direct corelat cu politicile de tineret la nivel național, regional și local, în termen de 6 luni de la data constituirii noului consiliu;
- Consiliul Național al Tineretului este forul național care reprezintă principalul partener neguvernamental în raport cu autoritățile și instituțiile administrației publice centrale abilitate în domeniul politicii de tineret, în conformitate cu legislația în vigoare și este responsabil de politicile sale în domeniul tineretului.
- Patrimoniul destinat activității de tineret cuprinde totalitatea terenurilor și spațiilor, amenajărilor, instalațiilor și construcțiilor, precum și alte bunuri destinate organizării și desfășurării activității de tineret, aflate în administrarea Autorității Naționale pentru Tineret.

Impact social

Cadrul legal propus va asigura existența unui sistem de reglementare clar privind politicile pentru tineret la nivel local și național.

Impact economic și financiar

Dezvoltarea politicilor publice în domeniul tineretului va conduce la scăderea șomajului și a ponderii tinerilor în situații NEET - care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare -, creșterea veniturilor, scăderea cheltuielilor cu protecția socială și sănătate, scăderea migrației externe, creșterea natalității și, implicit, creșterea veniturilor la bugetul de stat.

Impact bugetar Reglementările propuse nu au un impact direct asupra bugetului de stat sau bugetelor autorităților publice locale.

Impact bugetar

Modificările și completările legii pe care le propunem nu au un impact direct asupra bugetului de stat sau bugetelor autorităților publice locale.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii tinerilor nr. 350/2006, pe care îl supunem spre adoptare Parlamentul României.

Tabel cu susținătorii

Proiectului de LEGE pentru modificarea și completarea Legii tineretului nr. 350/2006, cu modificările și completările ulterioare.

NR. CTR.	NUME PRENUME	GRUP PARLAMENTAR	SEMNATURĂ
1.	Focșani, D-lui Viorel Neașu		
2.	Stănuț, D-lui Ștefan Neașu		
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			
21.			
22.			
23.			